

opusdei.org

Missatge del prelat (15 de maig de 2020)

En temps de desconfinament progressiu, Mons. Fernando Ocáriz convida a mantenir la iniciativa apostòlica i a transmetre amb la vida l'atractiu de ser deixebles de Crist.

15/05/2020

Estimadíssims, que Jesús em guardi les filles i els fills!

Durant les setmanes de confinament passades a tants països, s'han posat

de manifest la limitació i la grandesa humanes. Hem estat testimonis de com un virus ha desestabilitzat la nostra vida, juntament amb la de milions de persones a tot el món. Potser hem après a valorar més conscientment coses que donàvem per fetes.

Continuem resant especialment per les persones que han mort i per les seves famílies que, en molts casos, no les han pogut acompanyar físicament en els últims moments. També nosaltres hem viscut aquest dolor en carn pròpia, amb tants fidels de l'Obra que han marxat a la casa del Cel i a qui ens encomanem.

D'altra banda, hem vist l'entrega generosa —de vegades heroica— de tantes persones que han fet torns gairebé sense parar als hospitals, que han tingut cura dels altres a casa seva, que han allargat la jornada laboral des de casa o que han atès

treballs imprescindibles per a la societat, fins i tot amb el risc de contagiar-se. El seu exemple ens ha recordat aquestes paraules que Jesús va adreçar als apòstols durant l'Última Cena: *Jo, enmig de vosaltres, soc com el qui serveix (Lc 22, 27).*

Les circumstàncies tan especials d'aquests dies d'aïllament han impulsat moltes persones a reflexionar sobre el sentit de la vida i, en no pocs casos, ha despertat un desig més gran de Déu. Potser ens ha passat també a nosaltres. Alhora, la impossibilitat de rebre els sagraments de manera ordinària — especialment l'Eucaristia i la Penitència— ha fet, probablement, que els valorem i els vulguem més. En qualsevol cas, hem intentat tractar més el Senyor i apropar-lo als altres. Déu s'ha fet present en molts ambients i ens ha donat força, com a tantíssimes altres persones, per acompanyar les persones que s'han

trobat soles o que han patit
especialment.

En aquest sentit, a través de la iniciativa de moltes persones, les activitats formatives que ofereix l'Obra s'han pogut mantenir —i fins i tot, en alguns casos, potenciar— a través de la tecnologia. Dono gràcies a Déu per l'afany apostòlic de les meves filles i dels meus fills, que han fet servir la seva creativitat i el seu temps per continuar difonent el missatge de Crist. Han estat grans l'interès i l'agraïment de tantíssima gent que ha pogut assistir a aquestes activitats d'una manera adequada a les circumstàncies del moment.

Aquests dies ens han fet veure, amb una nova amplitud, que els mitjans digitals també podran ser una gran ajuda en el futur per mantenir la formació quan hi hagi obstacles de distància, malaltia, etc., i per dur a terme moltes altres activitats.

Naturalment, en tot aquest temps hem trobat a faltar la proximitat física de moltes persones. La distància necessària que hem mantingut probablement ha renovat en cadascú la il·lusió pel tracte personal directe, tant en les múltiples expressions d'amistat com en els mitjans de formació —cercles, recessos, meditacions, xerrades personals i classes de formació doctrinal—, que a poc a poc es tornaran a desenvolupar de manera presencial.

Fa unes setmanes, fixant-se en la relació de Jesús amb els seus deixebles, el Papa recordava que l'Església es forma a través d'una **familiaritat concreta** (cf. *Homilia*, 17.IV.2020), que es reflecteix en viure a prop del Senyor mitjançant els sagraments i a prop dels altres amb la nostra presència. Tal com us vaig dir fa uns mesos, les nostres cases «han de ser llocs en què moltes

persones trobin un amor sincer i aprenguin a ser amigues de veritat» (*Carta pastoral*, 1.XI.2019).

Per això entenem molt bé Joan i Andreu quan pregunten a Jesús: *Mestre, on t'estàs?* (Jn 1, 38).

Necessitaven la seva companyia, necessitaven estar físicament amb Crist i no només conèixer-lo a través del que els altres els podien explicar. Aquesta proximitat amb Jesús va donar una nova profunditat a aquesta amistat, que els portaria a entregar la seva vida, a ser apòstols. Em venen a la memòria aquestes paraules de sant Josepmaria: ***Jesús entén de delicadeses, de dir la paraula que anima, de correspondre a l'amistat amb l'amistat: quines converses les de la casa de Betània, amb Llàtzer, amb Marta, amb Maria!*** (*Carta* 24.X.1965, núm. 10).

Tot i que, en molts llocs, s'està tornant gradualment a una normalitat nova i relativa, encara queda camí per recórrer. Demanem al Senyor la força per portar amb bon ànim les serioses dificultats que aquest període està deixant en les famílies, en els ambients professionals i en les iniciatives d'apostolat. No deixem tampoc d'acompanyar amb la nostra oració i —quan sigui possible— amb la nostra ajuda les innombrables persones que, en diversos països, encara estan en situacions particularment dramàtiques.

Aquest mes de maig, i davant la situació global d'aquest món nostre, acudim molt especialment a la mediació materna de Santa Maria, *Mater misericordiae*.

Amb tot l'afecte us beneeix
el vostre Pare

Roma, 15 de maig de 2020

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/missatge-
del-prelat-15-de-maig-de-2020/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/missatge-del-prelat-15-de-maig-de-2020/)
(11/08/2025)